

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 10574/296/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 07 Februarie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE Mihai Ciorcaș

Grefier Delia Danciu

Ministerul Public DNA Serviciul Teritorial Oradea este reprezentat de procuror Ardelean Cristian.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio potrivit prev.art.369 C.pr.pen.

Pe rol fiind soluționarea contestație penale formulate de către **D.N.A. – Serviciul Teritorial Oradea** împotriva sentinței penale nr. 1832 din 24.11.2016 pronunțată de Judecătoria Satu Mare, prin care în baza art. 587 alin.1 CPP s-a admis cererea de liberare condiționată formulată de petentul condamnat **SAVA IOAN**, fiul lui Moise și Floare, născut la data de 19.07.1949 în loc. Craiva, jud. Arad, CNP 1490719051099.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi, se prezintă intimatul Sava Ioan, asistat de apărător din oficiu, av. Bone Abigel.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează cele de mai sus, cu mențiunea că, pricina este la al doilea termen de judecată, după care:

Instanța, procedează la identificarea intimatului Sava Ioan pe baza cărții de identitate a acestuia, constatând că datele de identitate corespund cu cele aflate la dosarul cauzei, aducându-i totodată la cunoștință motivul pentru care se află în fața instanței.

Intimatul Sava Ioan, invocă excepția tardivității vis-a-vis de momentul comunicării hotărârii și excepția inadmisibilității, raportat la faptul că DNA nu are dreptul de a contesta hotărârea.

Consideră că, calea de atac formulată este inadmisibilă, având în vedere faptul că a fost formulată calea de atac după rămânerea definitivă a hotărârii, nefiind prevăzut de lege o contestație la o hotărâre definitivă.

În situația în care, instanța va considera că nu funcționează inadmisibilitatea, solicită a se observa faptul că prezenta contestație este depusă de către un Parchet fără calitate și este tardivă.

Arată că, Parchetele fiind sub conducere unică, ce s-ar întâmpla în situația în care în aceeași cauză ar fi declarate contestații atât de către DNA, cât și de către un Parchet ordinar. În acest caz, instanța nu v-a putea da decât o singură soluție de admitere sau de respingere, pentru unicitate, în caz contrar s-ar perturba încrederea oamenilor în lege.

Arată că, dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea 255 sunt dispoziții tranzitorii și nu se aplică în situații nou ivite.

Instanța, pune în discuție excepțiile formulate de către intimat.

Apărătorul din oficiu al intimatului, av. Bone Abigel, solicită admiterea excepției tardivității, solicitând a se observa faptul că hotărârea atacată a fost comunicată la data de 25.11.2016, iar contestația a fost formulată la data de 05.12.2016, motiv pentru care apreciază că trebuie respinsă ca tardivă. Mai mult, hotărârea a produs efecte, după rămânerea definitivă.

Susține excepția tardivității și a inadmisibilității, formulate de către intimat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea excepției inadmisibilității, arătând că hotărârea nu a fost comunicată cu DNA, astfel nu a fost în măsură să participe la judecarea cauzei.

Din moment ce nu a fost comunicată hotărârea, au fost în imposibilitate de a formula o cale de atac legală.

Intimatul Sava Ioan, având cuvântul în replică, arată că pe rolul Judecătoriei Satu Mare a avut două dosare penale, respectiv dosar nr. 10018/296/2016 și nr. 10385/296/2016, dosare în care nu s-a prezentat procuror DNA, întrucât nu au solicitat să participe și nu au solicitat nici hotărârile ca să le atace. Arată că, această instituție trebuie să aibă un rol activ și nu unul pasiv.

Depune la dosarul cauzei sentințele pronunțate în dosarele nr. 10018/296/2016 și nr. 10385/296/2016 ale Judecătoriei Satu Mare.

Arată că, la data de 05.12.2016, procurorul DNA a aflat că este în libertate și a depus contestația. La data de 06.12.2016 a avut o cauză în care se judeca sesizarea comisiei privind liberare condiționată, cauză în care s-a prezentat procuror DNA, nu i-a comunicat doamnei președinte faptul că s-a depus contestația la data de 05.12.2016 și s-a respins sesizarea comisiei ca rămasă fără obiect.

În acest sens, solicită a se observa conduita necorespunzătoare a DNA, fiind prejudiciat de a doua cale de atac și de dreptul de a obține dreptatea.

Instanța, unește excepția tardivității și excepția inadmisibilității cu fondul cauzei și întreabă părțile dacă au de formulat alte cereri sau excepții.

Intimatul Sava Ioan, depune la dosarul cauzei motivarea lipsei de la termenul de judecată anterior.

În baza disp. art. 475 C. proc. pen., solicită sesizarea ÎCCJ, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în sensul de a se pronunța cu privire la următoarele aspecte:

Dacă potrivit disp. art. 3 alin. 1 lit. c ind. 2 și 3 din OUG 43 coroborat cu art. 24 din aceeași ordonanță, la judecarea cererilor de liberare condiționată, privind condamnările în care a participat procuror DNA, care este obligatorie participarea procurorului DNA; dacă dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea 255/2013 erau aplicabile doar în situații tranzitorii sau dacă sunt aplicabile și în prezent și dacă dispozițiile OUG 43 modificate prin Legea 255/2013 art. 3, unde este prevăzută competența materială a procurorului DNA au rămas neschimbate.

Solicită a se avea în vedere practica constantă a instanțelor, precum și decizia Tribunalului Dâmbovița, unde s-a soluționat contestația DNA cu privire la inculpatul Babiuc Victor și s-a respins contestația.

O altă problemă este aceea dacă era necesară prezența unui procuror DNA la ședințele având ca obiect liberări condiționate și dacă participarea unui procuror incompetent modifică efectele prevăzute de art. 281 lit. d C. proc. pen.

Arată că, există un recurs în interesul legii nr. 21/2009, prin care, în ceea ce privește dispozițiile legii 508/2004 s-a prevăzut la art. 2 alin. 3 cu privire la atribuții faptul că procurorul DIICOT poate să participe în orice cauze instrumentate de această instituție, dacă își arată disponibilitatea, respectiv dacă solicită acest lucru.

Tot printr-un recurs în interesul legii s-a stabilit faptul că procurorul poate contesta o hotărâre în termenul prevăzut de lege.

Potrivit disp. art. 2 alin. 3 din legea 508/2004, procurorul DIICOT poate formula cale de atac împotriva acestor hotărâri, însă spre deosebire de DIICOT, DNA nu are o astfel de prevedere.

Depune la dosarul cauzei, în scris, cererea susținută oral și acte anexă.

Apărătorul din oficiu al intimatului, av. Bone Abigel, susține cererea formulată de intimatul Sava Ioan considerând că disp. art. 5 alin. 3 din legea 255/2013 nu au aplicabilitate în prezenta cauză raportat la dispozițiile tranzitorii și având în vedere faptul că acele dispoziții nu fac referire la faza de executare.

Reprezentantul Ministerului Public, solicită suspendarea cauzei pentru studiul cererii formulate de către intimat, pentru a pune a pune concluzii asupra acesteia.

Instanța, pune în discuție cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public.

Intimatul Sava Ioan și apărătorul din oficiu al acestuia, nu se opun solicitării reprezentantului Ministerului Public.

Instanța, încuviințează cererea reprezentantului Ministerului Public, sens în care dispune suspendarea ședinței de judecată pe o durată de 30 de minute.

După reluarea ședinței de judecată, la apelul nominal făcut în ședința publică de azi, se prezintă intimatul Sava Ioan, asistat de apărător din oficiu, av. Bone Abigel.

Instanța, pune în discuție cererea formulată de intimatul Sava Ioan privind sesizarea ÎCCJ, în vederea rezolvării unor chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că într-adevăr există practică neunitară privind participarea procurorului DNA, solicitând respingerea cererii, având în vedere faptul că chestiunile invocate de către intimat nu vizează fondul cauzei, ci doar contestația formulată de DNA.

Intimatul Sava Ioan, având cuvântul în replică, consideră întemeiată cererea, considerând că atâta timp cât este vorba despre o judecată, trebuie să se știe clar cine participă la judecată. Mai mult, există o practică neunitară, iar dispozițiile sunt tranzitorii.

Solicită a se observa dispozițiile art. 24 din OUG 43/2002, de unde rezultă faptul că judecata se desfășoară conform codului de procedură penală, iar disp. art. 3 din ordonanță nu s-au modificat. Ori, apreciază că în măsura în care legiuitorul vroia și altceva în afara fazei de urmărire penală și a judecării, specifica clar.

Instanța, deliberând asupra cererii intimatului Sava Ioan privind sesizarea ÎCCJ în vederea dezlegării unor chestiuni de drept, reține următoarele:

Pornind de la textul prev. de art. 475 C. proc. pen., cu privire la obiectul sesizării, precum și de la jurisprudența completului de Dezlegare a unor chestiuni de drept, văzând Decizia nr. 17 din dosarul nr. 2050/1/2016, din cuprinsul căreia rezultă „chestiunea a cărei dezlegare este supusă examenului ÎCCJ trebuie să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material, de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei, putând doar, ca excepție, să se refere la o problemă de drept procesual, adică în măsura în care soluția dată acestia se repercutează semnificativ asupra rezolvării fondului”, reținând că obiectul cauzei îl constituie cererea de liberare condiționată, Instanța respinge ca inadmisibilă cererea privind sesizarea ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Intimatul Sava Ioan, solicită emiterea unei adrese către Penitenciarul Satu Mare, în vederea solicitării unor relații, în sensul de a comunica dacă după data examinării în comisia de liberări condiționate și până la data punerii în libertate, a beneficiat de recompensă

Apărătorul din oficiu al intimatului, av. Bone Abigel, susține cererea formulată de intimat.

Instanța, pune în discuție cererea formulată de intimatul Sava Ioan, privind solicitarea unor relații de la Penitenciarul Satu Mare.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, nu se opune încuviințării cererii, în condițiile în care acest aspect nu duce la amânarea cauzei.

Instanța, deliberând asupra cererii formulate de intimatul Sava Ioan privind solicitarea relațiilor de la Penitenciarul Satu Mare, o încuviințează în sensul că se va lista din programul informatic Prisoner s Management System, la care instanța are acces, partea privind participarea la programe și cea privind recompensele, în perioada 23.11.2016 – 30.11.2016.

Instanța, întreabă părțile dacă au de formulat alte cereri sau excepții.

Intimatul Sava Ioan, apărătorul din oficiu al acestuia și reprezentantul Ministerului Public, arată că nu au de formulat alte cereri sau excepții.

Instanța, ia act de declarațiile părților în sensul celor de mai sus și acordă cuvântul părților în dezbaterile contestației.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că potrivit dispozițiilor OUG 43/2002 și a disp. art. 5 alin. 3 din Legea 255/2013, participarea procurorului DNA la

soluționarea cererii de liberare condiționată era obligatorie, având în vedere faptul că în dosarul în care s-a pronunțat hotărârea de condamnare a intimatului a participat procuror DNA, iar la soluționarea cererii de liberare condiționată, în fața instanței de fond a participat procuror de drept comun, astfel hotărârea dată de instanța de fond este lovită de nulitate absolută, potrivit disp. art. 281 alin. 1 lit. d C. proc. pen..

Față de aceste considerente, solicită casarea hotărârii pronunțată de instanța de fond și trimiterea cauzei la Judecătoria Satu Mare pentru soluționarea cauzei.

Cu privire la excepția tardivității arată că Judecătoria Satu Mare nu a înștiințat DNA cu privire la existența cauzei și nici nu a comunicat hotărârea pentru a fi atacată, astfel s-a încălcat disp. art. 3 alin. 1 din OUG 43/2002, fiind obligatorie prezența unui procuror DNA:

Analizând hotărârea instanței de fond, rezultă că procurorul a pus concluzii de admitere, considerând că o astfel de vătămare nu poate fi înlăturată decât prin nulitate absolută.

Solicită respingerea excepțiilor invocate de intimat, admiterea contestației, casarea hotărârii și, în subsidiar solicită ca pe fond să fie respinsă cererea de liberare condiționată.

Arată că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 100 lit. d C. proc. pen., având în vedere faptul că, ulterior săvârșirii faptei de trafic de influență, intimatul a mai săvârșit o faptă de corupție, respectiv șantaj asupra unui magistrat din cadrul Tribunalului Bihor.

Solicită amânarea pronunțării cu un termen mai lung, raportat la faptul că, la data de 10.02.2017 se dezbate apelul în al doilea dosar de corupție și există posibilitatea să fie o legătură între acea soluție și prezenta cauză.

Un alt argument de admitere a contestației este faptul că intimatul nu a avut o atitudine de recunoaștere, de regret, acesta a continuat să denigreze imaginea DNA, astfel consideră că persoana condamnată nu s-a îndreptat.

Apărătorul din oficiu al intimatului, av. Bone Abigel, având cuvântul, solicită respingerea contestației formulată de către DNA, în principal ca tardivă și în subsidiar ca neîntemeiată. Consideră că disp. art. 5 alin. 3 din legea 255/2013 coroborat cu dispozițiile Codului de procedură penală care reglementează soluționarea cererilor de liberare condiționată nu se referă și nu se aplică fazei de executare a pedepselor, motiv pentru care nu poate fi admisă contestația.

Arată că procesul penal are trei faze, respectiv faza de urmărire penală, faza de judecată și cea de executare, iar textul de lege nu prevede participarea procurorului DNA în faza executării. Apreciază că normele procesual penale în cazul cererilor de liberare condiționată nu prevăd asemenea norme. Astfel, dispozițiile art. 5 alin. 3 din legea 255/2013 nu se referă la faza de executare.

Pe fond, consideră că hotărârea pronunțată de instanța de fond este legală, au fost analizate disp. art. 59 rap. la art. 60 alin. 2 C. pen., s-a avut în vedere vârsta intimatului. Sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege, intimatul a executat fracția de pedeapsă, a dat dovadă de îndreptare și nu a fost sancționat.

Având în vedere faptul că sunt îndeplinite cumulativ toate condițiile de admisibilitate, apreciază că indiferent de procurorul care participa la soluționarea cererii de liberare condiționată, soluția era aceeași.

Apreciază că în cauză sunt aplicabile disp. art. 15 alin. 2 din Constituție, motiv pentru care nu se aplică dispozițiile NCP, fiind avute în vedere de către instanța de fond art. 59 și 60 C. pen.

În concluzie, apreciază că participarea procurorului DNA la soluționarea cererii de liberare condiționată nu este obligatorie în faza de executare penală, astfel nu sunt incidente în cauză disp. art. 281 lit. d C. proc. pen., nefiind vorba despre o nulitate absolută.

Intimatul Sava Ioan, având ultimul cuvânt, solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise pe o perioadă de două săptămâni sau o săptămână și jumătate, raportat la faptul că la sfârșitul săptămânii viitoare are un proces la ÎCCJ.

Solicită respingerea ca inadmisibilă a contestației din două motive, respectiv:

1. Nicăieri nu există o contestație împotriva unei hotărâri rămasă definitivă;

2. Contestația este depusă de un organ incompetent material.

Arată că, chiar și în condițiile în care DNA ar fi fost competent să formuleze contestația, aceasta trebuia formulată în termenul prevăzut de lege. Conduita procurorului trebuie să fie una activă. Indolența, pasivitatea nu pot fi acceptate, iar o persoană să fie privată de libertate.

Arată că la art. 3 din OUG 43/2002 sunt prevăzute atribuțiile DNA, iar prin legea 255/2013 nu s-au modificat aceste atribuții, doar cu privire la competență au fost modificări.

Apreciază că este poziția organului de urmărire penală, procurorul DNA poate participa la soluționarea unei cauze în care s-a dat o soluție de condamnare și s-a prezentat procuror DNA, dar trebuie să se solicite acest lucru și nu este obligatoriu să participe strict procuror DNA.

Cu privire la tardivitate, arată că nu se poate proroga termenul de contestație în condițiile în care există un singur Parchet.

Din dispozițiile art. 24 din OUG 43/2002, rezultă faptul că se aplică dispozițiile Codului de procedură penală și cele din Legea 78/2000, dispozițiile tranzitorii nu mai produc efecte în acest moment.

Comunicarea către Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare s-a făcut la data de 25.11.2016, iar DNA a depus contestația a 11-a zi de la comunicarea către parchet. A depune adresă către Judecătoria Satu Mare și a amenința că hotărârea nu este definitivă și nu a fost legal comunicată este un atentat la libertate.

Arată că neglijența și pasivitatea nu constituie temei pentru a face rău unei persoane și nu se poate invoca propria culpă.

Arată că, dacă se va considera contestația ca formulată în termen, are ca și consecință legalizarea pasivității organului de urmărire penală, iar în cazul admiterii contestației se aduce o vătămare a libertății.

Solicită a se avea în vedere faptul că s-a adus o critică a ilegalității și nu a temeiniciei.

A se avea în vedere faptul că a îndeplinit toate condițiile prevăzute de lege, a executat fracția de pedeapsă, a făcut trei cursuri, a participat la activități de unde a ridicat recompense, a avut un program de vizită încărcat, familia i-a fost alături pe tot parcursul executării pedepsei, a suferit grave probleme de sănătate, respectiv toată vara anului 2016 s fost supus la investigații medicale, a făcut tratamente foarte costisitoare și din nou a fost nevoit să ajungă în spital.

Solicită a se avea în vedere faptul că a fost condamnat pentru o fapta față de care în momentul de față se obțin achitări.

A se constata că din nici un punct de vedere nu există impedimente pentru a fi ținut în penitenciar.

Apreciază că ar trebui stabilită competența DNA pentru a nu mai exista astfel de anomalii.

Consideră că, în condițiile în care se consideră ca a fost depusă contestația în termen, aceasta trebuie respinsă pentru a analiza temeinicia hotărârii date de prima instanță, având în vedere faptul că, în cazul casării cu rejudecare a hotărârii, se impune privarea ilegală de libertate. Mai mult, participarea unui procuror DNA în fața instanței de fond, nu vede ce ar putea schimba.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune concluzii sau note scrise la solicitarea intimatului și a reprezentantului Ministerului Public, va dispune amânarea pronunțării.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de **14 februarie 2017, sala 112, ora 13,00.**
Pronunțată în ședința publică de la 07 Februarie 2017

Președinte,
Mihai Ciorcaș

Grefier,
Delia Danciu

